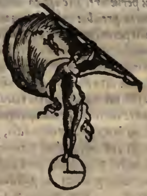
B. N. C.
FIRENZE
1148
33

1168 33

ORATIO
IN FVNERE
HIERONYMI SERIPANDI CARDINALIS AMPLISSIMI,

HABITA BONONIAE IN AEDIBVS DIVI IACOBI,

Ab Aegidio Marcheſinio Dominicano Bonon. Lectore, IIII. Nonas Aprilis.

PATAVII,
Apud Criſtophorum Gryphium,
M D LXIII.

Resc. 1148.33

REVERENDISSIMO, AC ILLVSTRISSIMO DOMINO D. IOANNI MVGNATONES

Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini, Epiſcopo Segorbicenſi, Patrono ſuo colendiſſimo.

F. GVLIELMVS BONONIENSIS EIVSDEM ORDINIS. S. P. D.

TANTVS *fuit erga Illuſtriſſimum* HIERONYMVM *Seripandum amor meus, ut eum quàmdiu inter homines uitam egit ſumma ſemper obſeruantia, & pietate coluerim, & eundem poſtquàm ad ſuperos abiit, non ſummoperè amare non poſſim; Et quoniã eius iã uitæ nihil prodeſſe queo, illius famæ, quod poſſim, conſulere enitar. Hinc factum eſt, ut eius laudationem, quæ hic in funere illius habita eſt, ab Aegidio Sodali Domin[illegible]no auctore, in primisq́; mihi amico, quaſi ui extorſerim. Nam cùm ego incredibili quadam cupiditate arderẽ, ut ea oratio in publicum prodiret, quo tanti uiri laudes nulli non innoteſcerent; contraq́; ille recuſaret, quòd diceret eam non ſibi dignam uideri, quæ in doctorum uirorum manus perueniret, nec a ſe eo conſilio habitam eſſe, ut unquam ederetur; tandem multis precibus euici, ut eam mihi traderet, ac quicquid illa facere uellem, mihi permitteret, eam ego continuò Typographo excudendam detuli, tuoq́; nomini, cui mea omnia accepta refero, dicaui, ratus hoc tibi munuſculum non ingratum fore, propter ſingularem tuam in ipſum Seripandum beneuolentiam, ac uitæ ſtudiorumq́; ſimilitudinem, necnon ipſi auctori ſatisfacturum, ſi ea ſub tui nominis tutela edita eſſet. Quare ſanctiſſime Præſul ſummopere abs te contendo, ut hoc quicquid eſt, complectaris ſolita illa tua benignitate quam in me ſemper oſtendiſti, præcipuè uerò eo tempore quo Tridentum ueniſti, ob uiſitandum Reuerendiſſimum Seripandum tunc Generalem Ordinis noſtri Magiſtrum, quod ſi abs te factum intellexero, tantam eo nomine a me inibis gratiam, ut poſt hac nihil eſſe poſſit, quod me tibi debere non profitear.* Dat. Bonon. X I. Calend. Iulii.

M D L X I I I.

VIDEO V. B. uosq; Auguſtinianæ religionis patres, miſero caſu mœſtiſſimi, tantũ me oneris hodie pro concione ſuſtinere, ut uerear ne cùm de re mihi propoſita orationem habere cœpero, tùm uel doloris quem ex funere præſenti maximum capio, acerbitate ſuccumbam, uel grauiſſimo ſapientiæ ueſtræ iudicio, ex ſpe dicendi deturbatus, cùm per exigua orationis copia ſit elargita, deficiam. Nam quis unquam ſatis lachrymabilem HIERONYMI SERIPANDI Cardinalis Ampliſſimi, Eremitanæq; familiæ ſolis ſplendidiſſimi obitum deploret, ſibiq; à lachrymis temperet, ubi plurima maximaq; præſtantiſſimi uiri in Rempub. Chriſtianam, merita, uel animo ſuo uerſauerit, uel ea me recenſentem audierit? Quis cùm tantarum uirtutum monimenta uobis erepta eſſe ſenſerit, non miſerrimè ferat, non uehementiſſimè doleat? Quis præterea quantauis dicendi arte inſtructus, innumeras Antiſtitis huius digniſſimi laudes, ac præſertim coram ijs qui ſumma ſapientia præditi ſint, ſatis abundè oratione complectatur? Verum ſingulari ueſtra humanitate fretus, ac eo magis, quod non tantum uos rei magnitudinis, ſed & temporis anguſtiæ rationem habere credam, eo ſtudio ad tanti Cardinalis laudes prædicandas me conuertam, ut quanquam in ſummo aſſiduoq; dolore uerſer, tamen ſperem eius obitum eò minus nobis fore luctuoſum & acerbum, quò magis intelligemus, eum nec mortis telo confodi potuiſſe, nec ulla hominum obliuione poſſe deleri. Nam ſi is qui ſemper & alta ſpectauit, & æternam DEI immortalis ſedem animo contemplatus ſeſe ad uerum decus, & gloriam meditandam, dies ac noctes euexit, humanorumq; præmiorum ſpe contempta, in rerum diuinarum contemplatione uerſatus eſt, quo ad beatorum oras tutius, ac uelocius peruolaret, minimè & hominum interitu obrui, & obliuione poſteritatis extingui potuit, profectò quanta ui animi poſſum, non uerebor, & fœliciſſimam huius præclariſſimi uiri memoriam concelebrare, & uobis coram, qui (quod eius conſpectu orbati eſtis maximè affecti eſſe uidemini) proclamare, HIERONYMVM Seripandum, & Sanctiſſimum, & Optimum Patrem, & Cardinalem maximum non eſſe mortis ui exhauſtum, ſed cùm Deorum commercio perbeatum, tùm æterna immortaliq; uita frui, id quod re ipſa ne præſtem, an uerbis tantum pollicear, quæſo pro ueſtra in uiros bonos pietate, obſecroq;, ut attento libentiq; animo paucis audiatis.

HIERONYMVS Seripandus patria Neapolitanus, parentibus clariſſimis ortus, ubi primum ſapere cœpit, uirtutis amore inflammatus, totum ſe à

pueris Auguſtinianæ Religioni deuouit, cui data ſibi à parentibus uenia obligatus, eum ſuæ uitæ curſum traducebat, ut paucis poſt annis, ad eam ſuorum laborum frugem peruenerit, ut iam ſummis patribus chariſſimus eſſet, qui maximam de ſe ſpem cunctis admoueret, & ad uitæ ſanctitatem colendam, & ad rerum diuinarum humanarumq; diſciplinam percipiendam; In tantam itaque ſpem euectus, Romam Aegidij Viterb.enſis Cardinalis, tùm Eremitarum ordinis ſummi patris accitu proficiſcitur, publicoq; Religionis certo munere aliquot dies functus, iam omni diſciplinarum genere eruditus, Bononiam magiſtratus lauream ſuſcepturus, quò docendi auctoritatem conſequeretur ſeſe recepit, qua honorificentiſſimè cohoneſtatus, ſummum almi huius cœnobij doctorem (Gabriele Veneto Ordinis magiſtro annuente) aliquot annos egit. tùm Pauli tertij Pontificis Maximi iuſſu Romam reuerſus, Vicarius Ordinis primum, deinde ſummus Religionis Auguſtinianæ moderator, ac pater, miro cum omnium plauſu creatus eſt. Quam prouinciam ubi ſanctiſſimè integerrimeq; gereret. eò uenit, ut eius fama uirtuteq; monitus Paulus, hominum (ut noſtis) ſpectator elegantiſſimus, decreuerit eum Cardinalem inaugurare. Id quod præſtaturum ſe re ipſa ſignificaſſet, niſi nouitate quadam temporum impeditus, eum ea dignitate ornandum, in aliud tempus prorogare maluiſſet. Paucis poſt annis ordinis comitiis Bononiæ, eo imperante, habitis, ibi cùm ſui præſentiam facere non potuiſſet, quod interim grauiſſima ualetudine opprimeretur, per procuratorem publicum egit, ut patres intelligerent, ſe ſummo ordinis magiſtratu ſponte abdicaſſe, huiuſq; ſæculi oneribus feſſum, uelle ſe reſiduum uitæ tempus, rerum diuinarum contemplationi accommodare. Quod quanquam omnes ægre ferrent, plerique autem admirarentur, potuiſſe illum in animum inducere, ut quæ alij magna ui retinerent, ipſe ſponte deponeret, quæque alij plurimi facerent, ipſe negligeret aſſecutus, quietam uiuendi rationem nactus, multos ante annos Cæſari notus, quod eum de re ſacra concionatem Neapoli audierat, ſibiq; ob eam rem totum deuinxerat, ab inuictiſſimo Imperatore Aquilanæ Eccleſiæ Epiſcopus decernitur: Is recuſans, quòd minimè honorum cupidus eſſet, nullaq; humanarum rerum ſpe teneretur, publica regni legatione qui fungeretur, habitus à ciuibus dignus, ad Imperatorem pro Reipub. ſalute legatus mittitur: ad quem ubi ueniſſet, non prius paſſus eſt Imperator ab eo ſibi Reipub. ciuiumq; cauſam exponi, quàm Salernitano ſacerdotio honeſtatus, Archiepiſcopum ſe creari permitteret, quàm Cæſaris ſummam, & clementiam, & benignitatem (quòd fruſtra munus illud legationis obijſſet, niſi eo ſacerdotio ſe à Carolo uoluiſſet ornari) ubi renuere nequiuiſſet, iis ab Imperatore munificentiſſimo impetratis, quorum cauſa legatus fuerat miſſus, Salerni Archiepiſcopus deſignatus, in Patriam reuertitur, ciuibuſq;

iiſ,quæ à Carolo afferret,expoſitis,Salernum profectus, illius Eccleſiæ eam curam in adminiſtranda Repub.ſacra geßit,ut boni paſtoris nomen ſuo ſibi quodammodo iure uendicarit.Interim Dei Optimi Maximiq; munere ſuperſtes ſanctißimus,ac beatißimus pater Pius Quartus,qui eo uno præcipuè uti uellet,quod eius ope ſperaret,ſe iam inclinatam, & propè iacentem Rempub. noſtram erigere poſſe,decreuit re ipſa præſtare, quod Paulus tertius facturum ſe pollicitus erat. Romam igitur accerſitus, in ſacrum Cardinalium conuentum maxima cum ampliſsimorum patrum lætitia cooptatur. inde ut uir idoneus, & qui ad maximas res gerendas uideretur accommodatus, à Pontifice maximo probatus, ad publicam Religionis Chriſtianæ Synodum Pontificiæ ſedis auctoritate, Legatus Tridentum mittitur. Quò cùm ueniſſet à Collegis ſuis honeſtißimè exceptus,cùm nullis laboribus frangeretur nullis oneribus præmeretur,ita Reip.Chriſtianæ prouinciam ſuſcepit, ut eò uno tanquam præcipuo ac firmißimo Eccleſiæ fundamento,cùm tota res ſacra niti uideretur,tùm defendenda cõponendaq; crederetur.Iam quæſo Præſtantißimi Bononiẽſes,nonne Præſul hic ſanctißimus eã ob rem natus eſſe uidetur,ut peracto huius uitæ curſu ſola uirtute duce,quã unam adamauit, amplexusq; eſt,iis ſe curis traderet,quibus,& additus ad Cœlũ pateret,& immortalitas uitæ cõpararetur? Nonnè inquã talem ſe geßit, ut non mortalium aliquis ſed ut caſtißimũ omnium uirtutũ exemplar cum ſe præſtaret,qui & cunctis prodeſſet,& Chriſti cauſam pro uiribus tueretur, & cum diuo Paulo ſe quoq; profiteretur curſum conſumaſſe,fidem ſeruaſſe,in reliquo ſperare repoſitam eſſe ſibi coronam iuſtitiæ,quam profectò reddet ei ſuiſq; ſimilibus in ea die iuſtus iudex? Quis non uideat ſolem hunc orbi terrarum illuxiſſe,ut eſſet quem ſequeremur,& ad perennis gloriæ palmam conſequendam, & ad certiſſimam uitæ cœleſtis in terris traducendæ regulam comparandam? O Cardinalem ſapientißimum,imò religionis Chriſtianæ ſingulare decus,& ornamentũ, quem non potuiſti tuæ ſanctitatis ueſtigia ſequutum ad diuinarum rerum amorem accendere,ad humanarumq; contemptum impellere? Quem non conſuetudo ſuauißima delectauit,non morum probitas inflammauit,non ſermonum caſtitas ad Deum piè colendum,religionemq; intrepide ſeruandam animauit? Verum mecum perpendite uiri Bononienſes,quò Cardinalis ſanctißimus progrediatur,eum ſub extrema hora Chriſti militem agentem fortißimeq;,ac inuictißimè in mortis agone concertantem uideamus.Iam igitur cum ueniſſet ſumma dies,ac ineluctabile tempus ſenio ferè confectus, quòd ætas iam grauißimis oneribus,quæ quotidie pro Religionis re tuenda ſuſtinebat, impar eſſet, Legatum pro Concilio Tridenti fidißimum agens ardentißima febri corripitur,cognoſcitq; acerbitate doloris optatißimam horam acceßiſſe, quæ eum

& carnis uinculo diſſociaret, & corporis nexu diſſolueret, & cum Chriſto Redemptore, quem unum perpetuò caſtißimeq; coluit copularet. Tùm urgentis morbi impetum eo animo ſe aſpernari uiſus eſt, ut dū febris feruore æſtuaret, eiuſq; ui paulatim conſumeretur, non dolori ſuccumberet, quem ſummum patiebatur, non mortem extimeſceret quam præſentem cernebat, ſed cum uirum ſe fortißimum in perferendis laboribus præſtaret, diuinaq; uirtute ſuſtentaret, totum ſe, ut qui placidam uitam traducere uideretur, caſtißimis rerum diuinarū ſermonibus, piiſq; admonitionibus tradit, poſtulatq; ut hi quos charos habet ſibi aſſideant, non ut infirmo ſibi grauißimeq; laboranti obſequātur, ſed ut laborum ſuorum teſtes amplißimi, ſecum humana fata negligant, mortiſq; timore omiſſo, huius uitæ exitum commententur, & extremæ diei ſtatum forti magnoq; animo ferant, Cœlumq; intueantur ad cuius ſpectaculum contemplandum cùm nunquam curuentur in terram, tùm ſemper altas mētes teneant, erigantq; ſe tanquam angelorum comites, ad Deum optimum maximum piè caſteq; colendum, utq; qui ſolum diuina ſuſpiciant; non ſe cùm ex hominum commercio emigrare oportet, uita extingui, animiq; uigore priuari arbitrentur, ſed ſperent credantq; ijs qui piè ſanctèq; uixerunt, certum eſſe in cœlo, ac definitum locum, ubi Beati æuo ſempiterno fruantur, atq; id propter nullas ob ſui deſiderium lachrimas fundant, maximè uero in ea re ſui erga illum beneuolentiam amoremq; declarare, ubi lætentur quòd ex uinculis huius corporis tanquam è caliginoſo carcere euolauerit, breui in eam requiē euehendus, ubi nullus eſt labori locus, nullus morti impetus relictus, ſed immortalitatis corona donatus, perpetuos beatæ uitæ fructus, è liberalißima, munificentißimaq; manu Dei *percipiat: ſecum præterea cœli ac terræ moderatori gratias agant, qui maxima in eo adiuuando utatur clementia, quod cū eum carceris huius cuſtodia celeriter liberaret, tùm id & ea tempeſtate faceret, & in eo loco præcipuè, quo inſtaurandæ* Religionis *ergò uenißet. Hæc tāta animi charitate, tanta uultus hilaritate, tanto dicendi ſtudio recenſebat, ut non febris feruore maceratus, non ualetudinis ui iam propè exhauſtus crederetur, ſed quanquam in ſummo corporis dolore uerſaretur, tamen dubios aßidentes relinqueret, plus ne in morte uirtutis quam in ante acta uita oſtenderet. Sapientißimè hunc modum, atque ſuauißimè ubi ſuos & ad pietatam, et ad iuſtitiam, & ad* Religionis Chriſtianæ *defenſionem cohortatus eſſet, monuiſſetq;, ut terreſtria tanquam inania, ac caduca bonorum ſimulacra contemnerent, cœleſtia uerò, quorum ſpe nunquam fallerentur ſi ea ſe qui uoluiſſent, uehementer optarent, corporis nexu ſoluto cùm maximo omnium deſiderio, incredibiliq; lachrimarum profluuio, ſeptuaginta iam & ſex annos natus è uita exiuit.* O *Seripandum* Cardinalem *Sanctißimum, uiuendiq;, ac moriendi*

*exemplar tutiſsimum, num te extinctum collachrimemur, qui ut ſydus fulgẽ
tiſsimum ad ſupremas beatorum oras euectum perpetuo nitore effulgeas? de
clarat tuus quam fœliciſsimus ex hac uita diſceſſus. num te morientem dolea-
mus an nos ipſos potius tua ſanctiſsima conſuetudine deſtitutos elugeamus, ò
præſidium* Chriſtianæ Religionis *firmiſsimum, quibus uerbis tui memoriam
recolamus, quibus officiis tua in* Rempub. *Chriſtianam merita prædicemus.*
Vtinam *tuæ probitatis ueſtigia ſequamur, lugendiq́; loco aſsiduam operã de-
mus, ut & tuorum uerborum uim memoriæ commendemus, & tuorum exem
plorum ſanctitatem re ipſa præſtemus.* Vos *uero* Eremitani Ordinis *patres,
ac fratres optimi ne flete* HIERONYMVM *Seripandum* Cardinalem *Cla-
riſsimum, nunc magis quàm antea ueſtrum, ne ueſtram in eum pietatem lachri
mis explete, ſed ut eius, qui de uobis ueſtraq́;* Religione *ſemper eſt benemeri
tus memores gratiſsimi,* HIERONYMVM *Seripandum & funebri hac
pompa, ut cœpiſtis, concelebrate, & literis, ac piis ſermonibus conſecrate, ea
ſpe ducti uos non eo orbatos eſſe, qui ad meliores ſedes eſt elatus, ſed ſanctiſsi
mis eius precibus tutiſsimos factos, ob idq́; ad cœlum uobis aditum patere, ut
quem in terris patrem optimum experti eſtis, eum in cœlis iam immortalita
te donatum, ut alterum* Auguſtinum, Religionisq́; *ueſtræ conſeruatorem, ac
Protectorem æternum colatis.* Dixi.

FINIS.

33 862378

F I N I S

1148.33